

www.duyschot.nl

Secretariaat:

Van Polanenstraat 6, 3341GP Hendrik-Ido-Ambacht, Tel. 078—681 9031, info@duyschot.nl

Nummer 62

november 2015

Huygens Duo: liederen over liefde en verlangen

Zaterdag 7 november 2015

16.00 uur

Herv. Dorpskerk, Kerkplein 13
3342 BJ Hendrik-Ido-Ambacht

€ 10,00 CJP en 65+: € 9,00.

Kinderen tot 12 jaar mogen gratis
komen luisteren.

Laatste mogelijkheid om een seizoenkaart (€ 45,- / € 40,-) aan te schaffen bij de kassa.

Het programma zal goed te volgen zijn omdat de teksten aan de concertgangers wordt verstrekt.

Het programma heet De Ster van Huygens. Wie met die Ster wordt bedoeld, is verder in deze nieuwsbrief te lezen.

Inhoud

2 Programma

3 Huygens Duo

4 Programmatoelichting

4 Teorbe

5 Concertimpresie

10 Volgend Duyschot Concert op

30 december 2015

De liefde is het grote thema waarom het draait in het concert door het Huygens Duo. Leonore van Sloten, mezzosopraan begeleid door Arjen Verhage op de theorbe bezingen de liefde naar de onbereikbare, het verdriet van de niet beantwoorde liefde en de afgewezenen. Constantijn Huygens (1596-1687)

schreef er liederen over en componeerde er vaak ook de muziek bij. Van hem en ook van andere dichters en componisten uit de Gouden Eeuw worden liederen ten gehore gebracht. Het gaat niet alleen over de liefde van mens tot mens, maar ook over liefde tot God zoals verwoord in enkel psalmen.

Concertprogramma

‘De Ster van Huygens’

Constantijn Huygens (1596-1678)

Caccia amorosa
Errori di bella chioma

Pieter Cornelisz Hooft (1581-1647)

De vlammen die ick voê
’t Minnegodje wondziek geesje

Nicolas Lanier (1588-1666)

Neither sighs, nor tears, nor mourning
Weep no more

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Si dolce è ’l tormento

Constantijn Huygens

Kommerlijk ontwaken
Va donna ingrata
Usque quo domine

Michel Lambert (1610-1696)

Ombre de mon amant
Vos m’épris chaque jour

Nicholas Hotman (c. 1610-1663)

Courante
Passacaglia

Constantijn Huygens

Laetatus sum
’s Kan mijn schip niet kwalijk gaan
Hoe is ’t beloven van ons vergaren

Henry Lawes (1595-1662)

Sweet stay a while

Constantijn Huygens

Aubade
fragment uit Daghverck
Serenade
Morte dolce
Op de dood van Sterre
De profundis

Constantijn Huygens

Huygens Duo

Het Huygens Duo is een duo voor luit en zang dat zich heeft toegelegd op de muziek die in de zeventiende eeuw in de Nederlanden klonk. Leonore van Sloten (mezzosopraan) en Arjen Verhage (luit) delen hun passie voor de kunst en de geschiedenis van de Nederlandse Gouden eeuw. Met hun brede achtergronden in de neerlandistiek en kunstgeschiedenis maken zij hun concerten tot meer dan een uitvoering van muziek. Ze nemen u mee op een reis langs schilderijen, dichters en grachtenpanden; langs ons eigen cultureel erfgoed. Zij stellen bijzondere concertprogramma's samen waarbij de muziek in de context van de geschiedenis, dichtkunst en beeldende kunst wordt geplaatst. Een belangrijk accent ligt daarbij op het Nederlands(talig)e repertoire. Daartoe reconstrueert het duo liederen die eeuwenlang niet meer hebben geklonken en die bijzondere kijkjes bieden in het (gevoels)leven van onze 17de-eeuwse voorvaders. Het Huygens Duo was te horen in festivals als het Oude Muziek Festival en het Reinckenfestival, en treed regelmatig op in musea zoals het Rijksmuseum Amsterdam, Hofwijck Voorburg, de Staatgalerie Stuttgart en The Wallace Collection in London.

Leonore studeerde zang bij Udo Reinemann en werd na het voltooien van haar studie gecoached door Marion van den Akker en Marieke Steenhoek. Ook volgde ze diverse masterclasses, o.a. bij Jard van Nes, Françoise Pollet, Maarten Koningsberger en Rudolf Jansen. Naast haar muzikale opleiding studeerde Leonore kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam met als specialisatie de Nederlandse zeventiende eeuw. Leonore is naast haar muzikale carrière deeltijd werkzaam als conservator bij Museum Het Rembrandthuis in Amsterdam. **Arjen** studeerde in Amsterdam bij Fred Jacobs en in Basel (Zwitserland) bij de luitist Hopkinson Smith. Begin 2012 ronderde hij zijn Masterstudie met goed gevolg af. Hij werkt als luitist op het internationale podium en is regelmatig te horen in samenwerking met vooraanstaande musici en gerenommeerde ensembles. Arjen heeft meegewerkt aan diverse opera's en oratoria en is ook actief op het gebied van de hedendaagse muziek.

De Ster van Huygens

Over het programma

In De Ster van Huygens vertelt het Huygens Duo het liefdesverhaal tussen Constantijn Huygens (1596-1678) en zijn 'Sterre', Suzanna van Baerle (1599-1637). Suzanna laat zich aanvankelijk moeilijk schaken, maar het aanhouden van Constantijns avances leidt uiteindelijk tot een huwelijk in bijzondere gelijkwaardigheid, wederzijds respect en gezamenlijk geluk. Wanneer Suzanna, vlak na de geboorte van het vijfde kind, op jonge leeftijd komt te overlijden is dat dan ook een immens persoonlijk verdriet, dat Huygens pas na enige tijd in woorden kan vatten in het ontroerende gedicht 'Op de dood van Sterre'. Hij zal zijn Sterre vele jaren overleven maar nooit hertrouwen.

Aan de hand van brieven, gedichten en aria's van Constantijn Huygens en componisten die hem hebben beïnvloed voert het Huygens Duo u langs dit intense liefdesverhaal. Tevens zult u ervaren welke prachtige muziek deze Nederlandse uomo universalis ons heeft nagelaten.

De teorbe

De teorbe (of theorbe, soms ook theorbo) (via Fr. *théorbe* van Ital. *tiorba*; verdere afleiding onzeker) is een snaarinstrument uit de luitfamilie. Dit muziekinstrument is aan het einde van de 16e eeuw ontstaan in Noord-Italië en vervulde tot ca. 1750 de functie van continuo-instrument. Iemand die de teorbe bespeelt is een teorbist. De teorbe heeft een achteruitgebogen schroevenhouder (kraag); deze houder, voor zes snaren, ligt in het verlengde van de hals. Een tweede schroevenhouder, schuin achter de eerste aangebracht, is typerend voor de teorbe. Deze staat in verbinding met de acht vrijzwevende, diatonisch gestemde bassnaren (bourdonsnaren), die slechts getokkeld worden, maar niet verkort.

De lange bassnaren zijn ontstaan om ook lage tonen te kunnen produceren op een luit, die tot die tijd het gangbare instrument was voor zangbegeleiding. De darmsnaren die nodig zijn voor dergelijke lage tonen zouden op een gewone luit onmogelijk dik worden waardoor verlenging noodzakelijk was.

Opvallend aan de stemming van een teorbe is dat de hoogste twee snaren een octaaf lager gestemd zijn. De stemming in A van hoog naar laag is over het algemeen: a,e,b,g,d,A,G voor de snaren met vingerzetting en vervolgens de losse, lange snaren met stemming F,E,D,C,B,A,G.

Aan het begin van de 17e eeuw werd de teorbe zeer populair voor het begeleiden van vroege opera's van Claudio Monteverdi, Jacopo Peri en Francesco Cavalli. In die tijd verspreidde het instrument zich verder over Europa. Met name in Frankrijk werd het instrument al snel geadopteerd om de Franse *airs de cour* te begeleiden (tot dan toe op luit).

Bron: Wikipedia

Concert-impressie

Giardino Musicale: Melody makers - Kamermuziek met een solo basinstrument

3 oktober 2015

door Peter Taams

Het is zaterdag 3 oktober 2015 - een zonnige herfstdag die een mens bij voorbaat al blij maakt. Bij het betreden van de Dorpskerk voelt alles weer vertrouwd zoals in het vorige seizoen. Musici zijn druk met spelen, stemmen en koffie drinken. Wij hebben er zin in! Na de kaartverkoop en seizoenskaartverkoop (zonder goede reden er niet eentje te kopen mag u zichzelf gerust achter de oren krabben over zoveel achteloosheid) begint het concert van Giardino Musicale.

Johann Sebastian Bach (1685-1750) - Sinfonia uit cantate "Die Himmel erzählen die Ehre Gottes" BWV 76

Op een dag als deze beaamt ons hart zonder morren de titel van deze cantate. Bach wist het en samen met hem verwerpen wij het geleuter van evolutionisten die beweren dat alles zo maar ontstaan is. Cantate 76, die op 6 juni 1723, de tweede zondag na Trinitatis, in de Leipziger Thomaskirche voor het eerst werd uitgevoerd, is de tweede cantate die men daar van de nieuwbenoemde Thomascantor hoorde, nadat Bach met vrouw en vijf kinderen, in twee koetsjes en vier wagens huisraad, op 23 mei was gearriveerd. BWV 76 vormt een tweeluik met BWV 75 die Bach een week eerder als Antrittskantate liet horen; beide cantates heeft hij ongetwijfeld reeds tevoren in Köthen gecomponeerd en ze vormen tezamen een imponerend visitekaartje waarin Bach alle voorzichtigheid laat varen die zijn sollicitatiecantates (BWV 22 en 23) van 7 februari nog kenmerkten. Bach heeft in elk geval het eerste deel van BWV 76 later nog eens op Hervormingsdag (Reformationsfest, 31 oktober) uitgevoerd. Christoph Wolff vermoedt, op redelijke gronden, dat de teksten voor deze cantates afkomstig zijn geweest van Leipzigs dienstdoend burgemeester Gottfried Lange die zich sterk heeft gemaakt voor Bach's

benoeming, een zekere naam had als librettist en waarschijnlijk ook de teksten voor Bach's sollicitatiecantates had geleverd.

Johann Sebastian Bach (1685-1750) - Toccata in G BWV 916

Het manuscript voor de Toccata in G major bevindt zich in Andreas Bachs Boek. De verloren kopie van Heinrich Gerber bevat de titel Concerto / Toccata pour le Clavecin. Echter, het Franse woord clavecin werd doorgaans gebruikt als een generieke term. Zo kan het verwijzen naar zowel clavi-chord als klavecimbel, waardoor de vraag naar het beoogde medium onbeantwoord blijft. Bovendien werd de klaviermuziek van Bach niet geschreven voor een bepaald instrument. Het was tijdens de Weimar periode dat Bach kennis maakte met het Italiaanse concerto door instrumentale werken van Albinoni, Vivaldi en Telemann te bewerken. Zoals Richard Jones zegt in verwijzing naar deze transcripties, "de impact op Bach van deze ontmoeting met het Italiaanse concerto was diep, waardoor hij niet alleen (in getranscribeerde vorm) zijn eigen virtuositeit vergrootte, maar met nieuwe compositorische modellen zijn stilistische bereik uitbreidde en verschillende aspecten van zijn techniek verfijnde. De uitbundige eerste beweging wordt gevolgd door de imiterende Adagio en Fuga heeft een dance-achtig karakter, gemarkeerd als Allegro e Presto. Deze Toccata wordt vaak vergeleken met Bachs Italian Concerto BWV 971.

Georg Philipp Telemann (1681 – 1767) – Solo in d uit Exercizii Musici

Georg Philipp Telemann (Maagdenburg, 14 maart 1681 – Hamburg, 25 juni 1767) was een Duits barokcomponist, dirigent en organist en vermoedelijk de meest productieve

Van der Heijde
Bladmuziek

Coolsingel 119 (in Donner)
3012 BE Rotterdam

T 010 | 4121900
info@vdhbladmuziek.nl

Alle bladmuziek!

www.vdhbladmuziek.nl

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL

componist in de geschiedenis. Het is ongelooflijk waar de man het allemaal vandaan haalde!

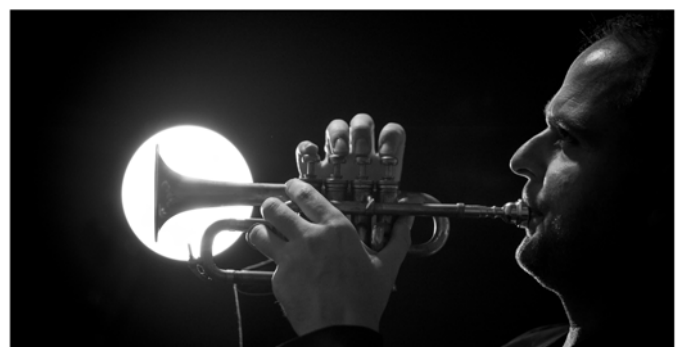
Georg Philipp was de zoon van de Diaconus aan de Heilig-Geist-Kerk Heinrich Telemann en zijn echtgenote Maria Haltmeier. Telemann kreeg zijn muzikale opleiding van de Maagdenburgse organist en cantor Benedikt Christiani. Zijn vader was vroeg overleden en zijn moeder wilde zijn muzikale neigingen onderdrukken, hetgeen wij anno 2015 nog steeds verwerpelijk vinden. Zij stuurde hem in 1698 naar het gymnasium te Hildesheim, maar daar werd zijn muzikaal talent opnieuw ontdekt. Telemann mocht zelfs de organist en cantor van de Sankt Godehardkerk te Hildesheim vervangen en kon in Braunschweig en Hannover aan opera-uitvoeringen deelnemen. Op wens van zijn moeder ging hij 1701 naar Leipzig om aan de universiteit rechten te studeren. Op weg naar Leipzig kwam hij in Halle in contact met de jonge Georg Friedrich Händel. Zij werden goede vrienden.

Al spoedig schreef Telemann cantates voor de Leipziger Thomaskirche en besloot componist te worden. In 1702 stichtte hij een Collegium musicum met studenten, waarvoor hij openbare concerten organiseerde. In hetzelfde jaar werd hij tot artistiek directeur van de Opera van Leipzig benoemd en begon hij aan zijn eerste opera's. Verder was hij als organist en muziekdirecteur aan de

PIETER DIJKSMAN

MUZIEKPRODUCTIE
& FOTOGRAFIE
WWW.PIETERDIJKSMAN-FOTOGRAFIE.NL
WWW.PIETERDIJKSMAN.NL
INFO@PIETERDIJKSMAN.NL

Nieuwe Kerk te Leipzig werkzaam. In 1705 werd hij kapelmeester in Sorau (Zary) aan het hof van Graaf Erdmann von Primnitz. In Sorau maakte hij kennis met Erdmann Neumeister, van wie hij later teksten als grondslag voor composities gebruikte en die hij later in Hamburg zou weerzien. In 1706 werd hij Hofkapelmeester aan het hof van Hertog Johan Willem van Saksen-Eisenach. In Eisenach leerde hij Johann Sebastian Bach kennen.

In 1712 werd Telemann benoemd tot kapelmeester aan de Barfüßer- und Katharinen-Kirche in Frankfurt aan de Main, waar hij spoedig tot stedelijk muzikdirecteur benoemd werd. Later dirigeerde hij het Collegium musicum van het gezelschap «Frauenstein», waarvoor hij orkest- en kamermuziek componeerde en wekelijks concerten organiseerde. De negen jaren in Frankfurt aan de Main markeren een vruchtbare en belangrijke periode. Hier ontstonden vele kerkmuziekwerken, vooral de cantates en de Brockes-Passion. In 1714 hertrouwde Telemann met Maria Katharina Textor uit Frankfurt. Toen zij er later vandoor ging met een Zweedse officier - een kinderrijk gezin en grote schulden achterlatend als gevolg van deelname aan een loterij - is er in Hamburg een collecte voor Telemann gehouden. Is er iets nieuws onder de zon? Ik dacht het niet.

In 1721 vertrok hij naar Hamburg en werd opvolger van Johann Gerstenbüttel als organist en cantor aan het Johanneum en muzikdirecteur van de vijf Evangelisch-Lutherse hoofdkerken van de Hanzestad - alleen niet van de Rooms-Katholieke St. Marien-Dom. Telemann leefde en werkte het grootste deel van zijn leven in Hamburg. Hij herstelde er het door Matthias Weckmann gestichte Collegium Musicum. In 1722 werd hij de opvolger van Reinhard Keiser als artistiek leider van de Hamburgse Opera aan de Gansensmarkt, waarvoor hij 25 opera's gecomponeerd heeft en die onder hem nieuwe hoogtepunten beleefde.

Telemann was tijdens zijn leven de beroemdste in Duitsland levende componist en musicus. Zijn grote oeuvre omvat naast opera's, veel kerkmuziek, waaronder cantates, oratoria, passiemuziek, motetten en psalmen, alsook een groot aantal (meer dan 1000) instrumentale werken, zowel kamermuziek als orkestmuziek. Slechts een klein deel van al dit werk is bewaard

De Duyschot Concerten worden mede mogelijk gemaakt door

Heren- en dameskapsalon Pons

Dorpsstraat 152a, 3342 BE H.I. Ambacht
078-6813131
info@kapsalonpons.nl
www.kapsalonpons.nl

Rijwielhandel W. Oosthoek B.V.

Dorpsstraat 55, 3342 BB Hendrik-Ido-Ambacht
078 – 6812239

Uilhoorn & Fritse Advocaten

Toulonselaan 1, 3311 LT Dordrecht
Tel.: 078-6392060
info@uilhoorn-fritse.nl
www.uilhoorn-fritse.nl

Wisse Makelaardij B.V.

De Schoof 82, 3341 EB Hendrik-Ido-Ambacht
Tel. 078-6840292
info@wisse.nl
www.wisse.nl

Notariskantoor mr E.J. van Leusden

Burgemeester de Bruinelaan 5
3331 AB Zwijndrecht
Tel: +31(0)78 6121355
Fax: +31(0)78 6121991
Email: notaris@vanleusden.nl
Web: www.vanleusden.nl

“Christelijke Boek- en Muziekhandel de Kandelaar”

Sint Jorisstraat 10,
2981 GA Ridderkerk.
0180-423698
winkel@de-kandelaar.nl
www.de-kandelaar.nl

Señor Herenkapsalon

Kerkstraat 50,
2951 GK Alblasserdam
078 – 6913700

Wij brengen deze sponsors graag onder uw aandacht!

gebleven. Zijn petekind Carl Philipp Emanuel Bach volgde hem op als muzikaal directeur van de vijf stadskerken.

Telemann heeft ook nieuwe koorwerken voor verschillende geestelijke en wereldlijke gebeurtenissen geschreven. Van 1716 tot 1766 schreef hij rond 1200 kerkcantates, 23 passies, 5 passieoratoria, 13 psalmen, 9 wereldlijke cantates en serenades, 13 motetten en 6 missen. Hij was een tijdgenoot van Johann Sebastian Bach, die inmiddels beschouwd wordt als de 'grotere' componist, terwijl Telemann tijdens zijn leven als belangrijker werd beschouwd.

Bryan Stewart's onderzoek van de instrumentale werken Telemann onthult dat de sonates binnen de Essercizii mogelijk werden samengesteld tot tien jaar voorafgaand aan hun data van publicatie. Tijdens Telemann's leven werd hij beschouwd als een van de meest succesvolle en gerespecteerde componisten van de periode. Daarom is het opvallend dat er zo weinig bekend is over zijn muziek vandaag en in het bijzonder, de Essercizii Musici. Bij de evaluatie van de Barokmuziek is het essentieel dat we onderscheid maken tussen kwaliteit en originaliteit. In de negentiende eeuw werd kwaliteit gelijkgesteld met originaliteit, terwijl de achttiende-eeuwse musici méér praktisch ingesteld waren. Zorg voor originaliteit kwam pas in de negentiende eeuw meer in zwang. Wellicht is dat de reden dat Telemann toch

altijd in de schaduw van Bach is blijven staan. In ieder geval hebben wij genoten van het virtuoze blokfluit spel dat deze muziek bevat! Heerlijk!

Andrea Stefano Fioré (1686 – 1732) – sinfonia à violoncello e cembalo in C, 1701

Andrea Stefano was de zoon van Angelo Maria Fioré, een cellist en componist bij de Filharmonische Academie van Bologna en die ook actief was aan het Hof van Parma. Bovendien was hij actief aan de Koninklijke Kapel van Turijn als cellist van de hertog van Savoye. Andrea Stefano openbaarde zeer snel zijn talent en maakte al met 13 jaar deel uit van de Filharmonische Academie en was muzikant in dienst van Vittorio Amedeo van Savoye. Hij was actief in Rome, werd kapelmeester aan het hof van Turijn en wijdde zich aan diverse muzikale genres, van opera tot gewijde muziek en kamermuziek. Hij trouwde met Catherine de Caroli, met wie hij vier zonen had. Andrea Stefano Fioré had ook een vijfde, een dochter, Rose, van zijn tweede vrouw, Victoria Vilver. Zoals al aangekondigd tijdens het concert lijkt deze sinfonia een vroeg werk van een jonge hond, vanwege de gewaagde harmonisaties die overigens wel zéér boeiend waren!

Joseph Bodin de Boismortier (1689 – 1755) – Sonata V, opus XXXVII in a (1732)

Joseph Bodin de Boismortier (Thionville, 23 december 1689 - Roissy-en-Brie, 28 oktober 1755) was een Frans barokke componist van instrumentale muziek, cantates, operaballetten en vocale muziek. Boismortier was puur componist, hij verdiende zijn geld door muziekwerken te schrijven. De familie Boismortier verhuisde van Thionville (in Moselle) naar de stad Metz waar hij muziekonderwijs volgde bij Joseph Valette de Montigny, een bekende componist van motetten. De familie Boismortier volgde Montigny en ze verhuisden naar Perpignan in 1713, waar Boismortier werk vond bij de Koninklijke Tabakscontrole. Boismortier trouwde met Marie Valette, de dochter van een rijke goudsmid en familie van zijn leraar Montigny.

Boismortier begon met het uitgeven van muziek wat zijn reputatie deed groeien in Parijs. In 1724 verhuisden Boismortier en zijn vrouw naar Parijs waar hij zijn wonderbaarlijke muziekcarrière begon. Hij schreef voor vele instrumenten en stemmen. Zijn eerste werken verschenen in Parijs in 1724. Boismortier was een productief componist en in 1749 had hij meer dan 100 werken voor verschillende stemmen en instrumentale combinaties geschreven. Zijn muziek, vooral de vocale muziek, was extreem populair, en hij werd rijk zonder het gebruik van hulpen bij het schrijven van de muziek.

Boismortier was de eerste Franse componist die de Italiaanse concerto-vorm gebruikte. Hij schreef ook het eerste Franse soloconcert voor verschillende muziekinstrumenten (de cello, viool en bas) in 1729. Veel van zijn muziek is voor de fluit, waar hij ook een boek met speeltechnieken voor schreef (hedendaags verloren gegaan). Een van zijn vooraanstaande stukken wordt nog vaak voorgedragen, Deuxieme Serenade ou Simphonie. De violist en componist Jean-Marie Leclair (1697 - 1764) verrijkte zowel solo- als triogenres met charme, maar desondanks met minder diepzinnigheid. Boismortier en de componist Rameau leefden tijdens de Rococo-periode van Louis XV, maar hielden beiden vast aan de Franse traditie van schoonheid en geraffineerdheid, waar iedereen zo van hield, in de muziekstukken.

De muziektheoreticus Jean-Benjamin de la Borde schreef in zijn *Essai sur la musique ancienne et moderne* (Essay over oude en moderne muziek) in 1780 over Boismortier: "Bienheureux Boismortier, dont la fertile plume peut tous les mois, sans peine, enfanter un volume". ("Gelukkige Boismortier, wiens rijke pen elke maand geboorte zonder pijn kan geven aan een nieuw muziekstuk".) Critici zeggen dat Boismortier simpel had geantwoord: "Ik verdien geld".

Fijne muziek, een recente CD is te bestellen via <http://www.dutchbaroque.nl/winkel/>

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS

De kunst van het geven

Nicolas Chédeville (1705 – 1782) / Antonio Vivaldi (1678 – 1741) – Sonata IV in G uit "Il pastor Fido" RV 59 (1737)

Nicolas Chédeville (20 februari 1705 - 6 augustus 1782) was een Franse componist, musette-speler en musette maker. Hij werd geboren in Serez, Normandië; musici Pierre Chédeville (1694-1725) en Esprit Philippe Chédeville (1696-1762) waren zijn broers. Hij begon met het spelen van de hobo en musette (een doedelzak-achtig instrument vaak gebruikt in de Franse barokmuziek) in de Opera van Parijs rond 1720. In 1732 trad hij toe tot Les Grands Hautbois, het koninklijke hobo orkest. La Borde noemde hem "de meest gevierde musette speler die Frankrijk ooit had". Zijn composities waren bedoeld voor het vermaak en het plezier van de rijke amateur-muzikanten; de Franse aristocratie van de tijd vonden plezier in het spelen van rustieke instrumenten. Zijn eerste gepubliceerde werken waren verzamelingen van stukken voor musette of draailier, getiteld *Amusements champêtres* (pastorale amusement), gepubliceerd in december 1729. Hij noemde zichzelf 'Chedeville le jeune', en 'Chedeville le cadet' in latere composities. Hij wendde zich kort tot meer ernstige muziek met Italiaanse invloeden in op. 7, een werk geschreven voor de fluit, hobo of viool. In 1737 maakte hij een geheime overeenkomst met Jean-Noël Marchand om een verzameling van zijn eigen composities te publiceren als Antonio Vivaldi opus 13, getiteld *Il pastor fido*. Chédeville liep binnen en kreeg de winst, volgens een notariële akte van Marchand in 1749.

Dit werk is werkelijk briljant uitgevoerd op blokfluit – ademloos, bedolven onder zoveel virtuositeit kwam er een einde aan dit indrukwekkende concert!

Volgend Duyschot Concert

Woensdag 30 december 2015

20.00 uur

Eindejaarconcert

Amuse Oreille

Nelleke ter Berg, gitaar

Martine Sikkenk, mandoline

Na het concert is er gelegenheid elkaar te ontmoeten onder het genot van een glaasje en hapje.

Sponsoring

Wilt u of uw bedrijf onze concerten sponsoren?
Degene die u daar alles over kan vertellen is:
Peter Taams
duyschot.concerten@gmail.com
06-2350 3795

Bestuur van de Stichting Duyschot Concerten

Peter Taams
voorzitter en sponsoring

Els van der Vlies,
secretaris

Jan Visser,
pr en publiciteit
redacteur van de nieuwsbrief

Kees Bax
penningmeester

Anne Margriet ten Hoor
lid

Actuele berichten op
Twitter

DuyschotConcert

Op
Facebook
te volgen

Duyschot Concerten
Meld u aan als vriend